

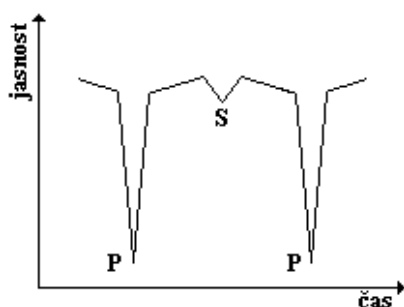
Zákrytové dvojhvězdy

Na základě následujících tří případů bude ukázáno, co vše je možné pozorováním zjistit u zákrytových dvojhvězd:

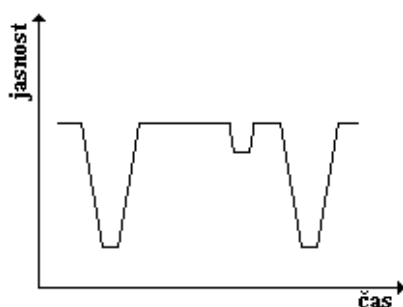
1. Algol (β Persea) sestává z větší temnější a z menší jasnější složky. Zakryje-li složka temná složku jasnější, jasnost výrazně poklesne a vznikne primární minimum (P) (viz obr. 73). Jestliže naopak složka jasnější zakryje složku temnou, je pozorován menší pokles jasnosti a vzniká sekundární minimum (S). Jasnost k sekundárnímu minimu mírně roste a po něm klesá. To je způsobeno tím, že jasná složka osvětluje temnou složku tím jí zjasňuje - temná složka je tedy kolem sekundárního minima osvětlena jako [úplněk Měsíce](#).
2. AR Kasiopěji má také primární a sekundární minimum, ale ne ostré - minimální jasnost trvá tak dlouho, dokud menší, temnější složka neprojde přes disk složky jasnější (viz obr. 74). Sekundární minimum nenastává uprostřed dvou po sobě jdoucích primárních minimem. Protože [dráha](#) je eliptická, není světelná křivka souměrná. Je to důsledek [druhého Keplerova zákona](#).
3. Sheliak (β Lyry) sestává z [hvězd](#) deformovaných [slapovými silami](#) do tvaru protáhlých elipsoidů. Mezi složkami je množství zářící látky a proto je světelná křivka plynulá (viz obr. 75).

Hvězdy mají tvar rugbyových míčů.

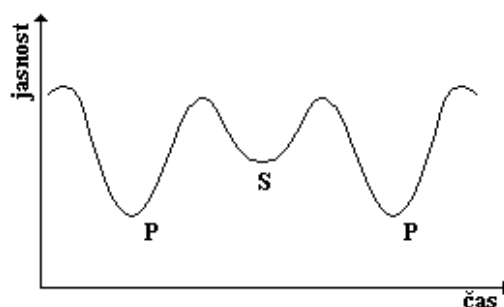
Další informace lze získat ze spekter.

Obr. 73

Obr. 74

Obr. 75